

Jdou stíny kolem domů a s nimi jde strach,
jdou služebníci dračí a hledají smích,
dívek co čistý jsou, jak padlej sníh.
Pro paní svou hledají služebnou a slibují,
a zlatem platí holkám co neví,
že ten kdo /: v zámku sloužit má :/ těžko se vrátí.

R: Zámek se potápí do noci, která pálí i chladí,
jen jedno okno ještě svítí a mě to vadí,
paní Čachtická zase se koupá v krvi nevinných.

Pár chlapů skrytejch v lesích, ještě naději vlévá,
víra hluboko v duších, ta žene je tmou.
Za tajemstvím železné panny a za pravdou.
S ránem přinesou další zprávu zlou a vyzradí
krutosti skrytý v čachtickejch sklepích.
Kdo nad tím oči přivírá, kdo jen oči přivírá musí být slepý.

R:

Svítá a tvoje tvář někde v zámku je ukrytá, já se bojím
svítá, ty někde v sklepeních, řekni jen Eržiko kdo tvoje rány zhojí.
Den, zas začíná a není prvý, to ráno prokletý je cítit krví, vím.

R:

Jdou věky a krutá paní už dávno je ukrytá věčností,
jdou věky tenhleten příběh lidé vypráví a mění, a lžou.
Já říkám, kdo bez viny zůstal ať kamenem hodí, jazyky zlý jedem hovoř
í,
je provázen stíny kdo ve slunci chodí a legendám,
jen blázen, jen blázen uvěří.